

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

a

által képviselt

TV2 Média Csoport Kft.

felperesnek,

által képviselt

Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen

- akinek a pernyertessége előmozdítása érdekében beavatkozott személyesen eljáró alperesi beavatkozó -

közigazgatási határozat [757/2014.(VII.30.)] bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint perköltséget, valamint az államnak – az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására – 21.000 (azaz huszonegyezer) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperes a felperest az 1326/2011 (X.5) számú határozatában jelentős befolyásoló erővel rendelkező médiaszolgáltatóként (a továbbiakban: JBE) azonosította.

Az alperesi beavatkozó az alpereshez 2014. június 19. napján kelt kérelmében a felperes csatornáján 2014. június 10. napján 18:00 órai kezdettel sugárzott „Tények” című hírműsorában a reklámadó bevezetésével kapcsolatban közzétett „Hamarabb lehet reklámadó” hírösszeállítást érintően a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban Smtv.) 13. §-ára, valamint a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 12. § (2) bekezdésének megsértésére hivatkozással a műsorokban közzétett tájékoztatás kiegyensúlyozatlanságát sérelmező kifogást fogalmazott meg.

Az alperesi beavatkozó szerint a felperes megsértette az Smtv. 13. §-át, amikor az említett hírblokkban nem közölte a Jobbik álláspontját annak ellenére, hogy Novák Előd a Jobbik alelnöke e

témában a műsorszám közzétételét megelőzően közleményt jelentetett meg az MTI-n. Mindezek alapján az alperesi beavatkozó a jogsértés tényének megállapítását, illetve a felperes kifogásban szereplő álláspont ismertetésére kötelezését kérte.

A 2014. június 10. napján 13:30 kelt MTI tudósítás tartalma a következő volt:

„Budapest 2014. június 10., kedd (MTI) a Jobbik ingyenes alapszintű internetszolgáltatás bevezetésére javasolja fordítani a tervezett reklámadóból befolyó bevételeket.

Novák Előd a párt alelnöke, keddi sajtótájékoztatóján demagógnak és szakmailag indokolatlannak nevezte azt a kormányzati elképzelést, hogy a bevételt iskolafejlesztésre fordítsák, mondván ez az összeg csepp a tengerben.

Ugyanakkor a várt 5-10 milliárd forintból megvalósítható lenne, hogy Magyarországon minden igénylőnek 1 GB-s mobilinternet-csomagot biztosítsanak térítésmentesen, tette hozzá.

Novák Előd megjegyezte, Magyarország elmarad ez ügyben az Európai Uniótól, ugyanakkor a szolgáltatásdíjak rendkívül magasak a nyugat-európai tarifákhoz képest. A Jobbik a széleskörű internet hozzáférést a kiegyensúlyozott tömegtájékoztatás miatt is fontosnak tartja - jelezte a képviselő, hozzáfűzve: az ingyenes, alanyi jogon járó szolgáltatástól a távmunka, a távoktatás fellendülését, valamint az elektronikus közigazgatás általánosabbá válását is várják.

Novák Előd elfogadhatatlannak nevezte az üzleti elit tiltakozását a reklámadó bevezetésével összefüggésben, szerinte az érintettek a kisemberek sanyargatása ellen nem emelték fel a szavukat. Visszautasította, hogy több médium is csődbe menne, indokolása szerint ugyanis a reklámadó belekalkulálható a hirdetési díjakba...”

A 18:00 órakor kezdődött, „Hamarabb lehet reklámadó” című összeállítás a következőket tartalmazta:

Műsorvezető: „Már holnap megszavazhatják a reklámadót. A Fidesz kivételes sürgősséget javasolt. Rogán Antal frakcióvezető szerint akár változatlan formában is elfogadhatják a törvényt. A legtöbbet a nagyobb televízióknak kellene adózniuk, így például a TV2-nek. A törvényt benyújtó L. Simon László azt mondta, a befolyt pénzből mégsem a gyerekeket, hanem a minőségi újságírást támogatnák.”

Narrátor: „Üres oldalak az újságokban és fekete képernyő a tv-kben. Így tiltakozott múlt héten a média az új adó ellen. A legtöbbet a kereskedelmi tv-knek kellene fizetniük, először augusztusban. A TV2-nek már akkor több százmillió forint lenne az adója, így viszont kevesebb jutna műsorgyártásra, sorozatok, magazinok és showműsorok készítésére.”

Rogán Antal frakcióvezető (Fidesz): „Azokat a vállalkozásokat sújtja a legjobban a reklámadó, akik a legnagyobb reklámbevételt érték el.”

Narrátor: A Fidesz frakcióülése után Rogán Antal azt mondta, ha kell, változtatás nélkül elfogadják a reklámadót.”

Rogán Antal frakcióvezető: „Szerintem a reklámadónak és az újságírás tartalmi vonatkozásainak egymáshoz semmi köze nincsen. Nem szól bele a reklámadó egyetlen egy újság, televízió belső életébe és értelemszerűen abba sem, hogy a hírműsorokban mit csinálnak és azt milyen formában teszik meg. Tehát ennek a média szabadságához semmi köze nincsen.”

Narrátor: „De Rogán Antal szerint minden ősszel, ahogy minden adótörvényt, a reklámadót is felülvizsgálják majd. Az Együtt-PM szerint a reklámadót szakmailag semmi sem indokolja.”

Karácsony Gergely (elnök, Együtt-PM): „Ma a reklámpiac egy veszteséges piac. Külön adót bevezetni egy olyan piacon, ahol alapvetően nincs nyereség, azt nyilván nem lehet közgazdasági

okokkal magyarázni.”

Narrátor: „A reklámadóból 9-10 milliárd forintra számít a Kormány. Lázár János a múlt héten azt mondta, a pénzt gyerekek kapják majd.”

L. Simon László országgyűlési képviselő (Fidesz): „Javaslatot fogok tenni a Kormánynak, azt javasolva, hogy az ilyen módon befolyó bevételek egy részét fordítsuk a magyar újságírás minőségének a javítására.”

Narrátor: „Ezt viszont L. Simon László mondta ma, aki a hírek szerint Lázár János államtitkára lesz a miniszterelnökségen.”

L. Simon László (Fidesz): „Lázár János államtitkár úr, most már miniszter úr, mondott egy véleményt, hogy mire kell fordítani ezeket a forrásokat, nekem volt egy véleményem, hogy mire kell fordítani ezeket a forrásokat, ezt egyeztetni fogjuk.”

Narrátor: „Azt, hogy végül mire fordítják a pénzt, a Kormány dönti majd el.”

Riporter: „A Fidesz javaslatára a Parlament kivételes sürgősséggel tárgyalja a reklámadót. Ez azt jelenti, hogy ma vitáznak róla, holnap pedig - úgy tudjuk - akár el is fogadhatják a képviselők az új törvényt. A Tényeket Vasas Katalin tudósította.”

Az alperes 2014. június 23. napján kelt végzésében tájékoztatta felperest a kérelem beérkezéséről és az eljárás megindulásáról, valamint kötelezte, hogy nyilatkozzon, és szolgáltatson adatot.

A felperes akként nyilatkozott, hogy az alperesi beavatkozó nem jelölte meg pontosan, hogy tartalmilag mely álláspont nem jelent meg a műsorszámban.

Az álláspontja szerint az MTI közlemény teljes szövegének csatolásából nem volt megállapítható, hogy az alperesi beavatkozó mely információ, állítás, cáfolat, nézőpont meg nem jelenítését sérelmezte, illetőleg a tájékoztatás mely információk közlésével vált volna kiegyensúlyozottá.

A felperes szerint a kérelem hiányos volt, ezért érdemi vizsgálat nélküli elutasításnak lett volna helye.

Előadta azt is, hogy a műsorszám kifogásolt szegmensében bemutatta a kormány és az egyik ellenzéki pártszövetség álláspontját.

Hangsúlyozta, hogy a kifogással érintett hírblokk a reklámadóval, annak gazdasági hatásával, megítélésével, az ebből várható adóbevétellel, az adó szakmai indokoltságával, röviden az adó elleni tiltakozással, vagyis a reklámadó tervezett bevezetésével, nem pedig az adóbevétel lehetséges felhasználásával foglalkozott. Az álláspontja szerint az utóbbi kérdés csak marginálisan merült fel, valamint e körben két egymástól eltérő felvetést mutatott be.

A felperes szerint az alperesi beavatkozó által benyújtott MTI közlemény szövegében a Jobbik nem fogalmazott meg olyan álláspontot, amely a kifogásolt hírblokkban megjelenített álláspontokról érdemben különbözött volna. Rámutatott, hogy a kérelemből nem volt megállapítható, hogy az alperesi beavatkozó melyik megnyilvánulást segítette.

Arra is hivatkozott, hogy az alperesi beavatkozó által benyújtott MTI közlemény szerint a Jobbik nem ért egyet azzal, hogy a reklámadó miatt médium is csődbe menne, amely álláspont lényegében azonos Rogán Antal a műsorszámban megjelenített álláspontjával.

A felperes szerint az alperesi beavatkozó által csatolt közlemény egyebekben a mobil internet csomagok, szolgáltatások díjaival foglalkozott, amely a kifogásolt műsorszám szempontjából irreleváns volt.

A felperes kérte az eljárás megszüntetését.

Az alperes 2014. július 30. napján kelt 757/2014 (VII.30.) számú határozatával megállapította, hogy a felperes hírblokkjában megsértette a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét.

Ezért az alperes a felperest választása szerint kötelezte a kifogásolt hírműsorszámmal azonos időpontban értékelő magyarázat nélküli közlemény közzétételére, vagy a törvénysértő híradást tartalmazó műsorszámával azonos időpontban sugárzott hírműsorszámban az alperesi beavatkozó által kifogásolt, hiányzó álláspont megjelenítésére.

Az alperes határozatában hivatkozott az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésére, az Smtv. 13. §-ára, az Mttv. 12. § (2) bekezdésére.

Az alperes szerint az Smtv. a kiegyensúlyozottság követelményét a tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások által közzétett tájékoztató híreket szolgáltató műsorszámokkal kapcsolatban fogalmazza meg. A törvény rendelkezése szerint ezeknek a műsorszámoknak a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről kiegyensúlyozottan kell tájékoztatást adniuk.

Az alperes kifejtette, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettsége, amely a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges megfelelő tájékoztatás megteremtését segíti elő, nem jelenti a szerkesztői szabadság aránytalan korlátozását. Azt ugyanis, hogy mely események tartanak számot a közérdeklődésre, kizárólag a szerkesztő, illetve a médiaszolgáltató döntheti el.

Rögzítette, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye alapján a nyilvánosságot érintő ügyekről szóló tájékoztatásnak meg kell jelenítenie a szemben álló nézeteket, az egy adott kérdéssel összefüggésben megfogalmazott releváns álláspontokat össze kell gyűjteni, és be kell mutatni.

Az alperes rögzítette, hogy az Smtv. a demokratikus közvélemény biztosítása érdekében írja elő a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét, vagyis a jogszabály meghatározza a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének alkalmazási körét (Kúria Kfv.III.37.472/2013/11. számú ítélet).

Arra hivatkozott, hogy a műsorszegmens a reklámadó sürgős megszavazásával, a bevezetés esetén keletkező adóbevétel lehetséges felhasználásával, valamint azzal foglalkozott, hogy mindez azokat a vállalkozásokat sújtja leginkább, amelyeknek a legnagyobb reklámbevételük van. Ezért azt állapította meg, hogy ez egy közérdeklődésre számot tartó, a demokratikus nyilvánosság megteremtését elősegítő tájékoztatásnak minősült.

Tekintettel arra, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettsége fennállt, az alperes azt vizsgálta, hogy a hiányolt vélemény releváns volt-e a közzétett tájékoztatás vonatkozásában, és az érdemben eltérő volt-e a közzétett álláspontokhoz képest, valamint az megfelelő időben elérhető volt-e a médiaszolgáltató számára.

Az alperes rögzítette, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye nem értelmezhető úgy, hogy az alapján a médiaszolgáltatónak minden egyes álláspontot minden műsorszámban meg kell jelenítenie, valamennyi szemben álló nézet bemutatására ugyanis nem minden esetben van lehetőség (Alkotmánybíróság 1/2007. (I.18) számú határozata).

Az alperes arra hivatkozott, hogy a közérdeklődésre számot tartó ügyeket érintő médiatartalmak vonatkozásában csupán a konkrét ügyhöz, a tárgyalt témához közvetlenül, szervesen kapcsolódó vélemény, különösen annak lényegi mondanivalója tekintetében merülhet fel a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségének megsértése.

Az alperes rögzítette, hogy a kormánypárton belül többféle elképzelést mutattak be a keletkező adóbevétel használatát illetően, valamint a Jobbik által kiadott sajtóközlemény szerint demagóg és szakmailag indokolatlan, hogy a Kormány iskolafejlesztésre tervezi fordítani az adóbevételt.

Ezért az alperes azt állapította meg, hogy a Jobbik véleménye a keletkező adóbevétel lehetséges

felhasználási körét illetően relevánsnak minősült, mert az a híradásban elhangzott témához szervesen kapcsolódott.

Rögzítette, hogy a műsorszám a Jobbik álláspontjának bemutatása nélkül nem felelt meg a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének, tekintettel arra, hogy véleménye a reklámadó bevezetése esetén keletkező adóbevétel felhasználását illetően markánsan különbözött a megjelenített Fidesz-javaslatoktól.

Az alperes megállapította, hogy a felperes számára a műsorszám szerkesztésekor már ismert lehetett az alperesi beavatkozó által hiányolt vélemény, valamint, hogy annak szerkesztéséhez elegendő idő állt a rendelkezésére.

A felperes keresetében kérte a határozat megváltoztatását: elsődlegesen az alperesi beavatkozó kifogásának érdemi vizsgálat nélküli, másodlagosan annak megalapozatlansága miatti elutasítását, és perköltségigénnyel élt.

A felperes szerint a műsorszámban sokoldalúan, tényszerűen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan dolgozta fel, és mutatta be a témát.

Arra hivatkozott, hogy a határozat nem tartalmazta annak indokolását, hogy az alperes miért hagyta figyelmen kívül a felperes azon hivatkozását, hogy az alperesi beavatkozó kifogása nem felelt meg a törvényi előírásoknak. A felperes fenntartotta, hogy az alperesnek érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítani a kérelmet, mert az alperesi beavatkozó nem jelölte meg, hogy tartalmilag mely álláspont nem jelent meg a műsorszámában. Az álláspontja szerint a jogszabály alapján a kezdeményező félnek pontosan meg kell jelölnie a kérelem feltehető ténybeli alapját, így azt, hogy a műsorszámában mely álláspontok és információk jelentek meg, és ehhez képest melyik információ, vagy nézőpont megjelenését sérelmezi. Nem tartotta elegendőnek a sajtótájékoztatóra utalást vagy az MTI közlemény megjelölését.

A felperes fenntartotta a közigazgatási eljárás során tett nyilatkozatában foglaltakat, miszerint a tárgybeli hírblokk a reklámadóval, annak gazdasági hatásával, megítélésével, az ebből várható adóbevétellel, az adóteherrel, az adó szakmai indokoltságával, és az adó elleni tiltakozással, vagyis magával az adóval, a reklámadó tervezett bevezetésével, nem az adóbevétel lehetséges felhasználásával foglalkozott, az csupán marginálisan merült fel, amely utóbbival kapcsolatban két ellentétes felvetést mutatott be. A felperes álláspontja szerint az MTI közlemény szövegében a Jobbik nem fogalmazott meg olyan álláspontot, amely a kifogásolt hírblokk témájában megjelenített álláspontoktól érdemben különbözött volna.

A felperes kifejtette, hogy a műsorszám a jogszabály előírásoknak mindenben megfelelt, és nem sértette sem az Smtv., sem a Mttv. rendelkezéseit, ezért a határozat jogszabálysértő.

Az alperes az ellenkérelmében kérte a felperes keresetének elutasítását és perköltségigénnyel élt.

Rámutatott, hogy a határozat 6. oldaltól 8. oldalig terjedő 4. pontja részletesen tartalmazta, hogy a Jobbik véleménye kizárólag a reklámadó esetleges felhasználási kérdéskörében tért el a Kormány álláspontjától.

Az alperes nem értett egyet a felperessel, mert szerinte a riport második fele kizárólag a befolyt reklámadó összegének lehetséges felhasználásáról szólt.

Az alperes nem értett egyet azon felperesi állítással sem, amely szerint a hírblokkban bemutatásra került a kormánypárt és az egyik ellenzéki pártszövetség ezzel kapcsolatos álláspontja is, ugyanis a vitatott műsorszámában a befolyt reklámadó lehetséges felhasználásával összefüggésben nem került a kormány álláspontjától eltérő vélemény bemutatásra, holott a Jobbik részletesen kifejtette az erre

vonatkozó eltérő javaslatát (3.K.27.262/2012/7., Kfv.III.37.553/2012/3. számú ítélet).

Az alperes szerint a kialakult bírói gyakorlat egyértelmű abban a vonatkozásban, hogy amennyiben egy médiaszolgáltató a vitatott műsorszámban politikai pártok véleményét megjeleníti, azonban az egyik politikai párt álláspontja az ügygel kapcsolatban elhallgatásra kerül, úgy az megvalósítja a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megsértését.

Rögzítette, hogy a reklámadóval kapcsolatos álláspontját az Együtt-PM képviselője kifejtette, ugyanakkor a Jobbik parlamenti párt véleménye nem hangzott el.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a közösséget érintő ügyekről szóló tájékoztatásnak meg kell jelenítenie a szemben álló nézeteket. Egy vitatott kérdés, közérdeklődésre számot tartó esemény bemutatásakor az egyes az ügy szempontjából releváns nézeteket meg kell jeleníteniük. A kiegyensúlyozott tájékoztatás szükségessége azért is indokolt, mivel a média által közvetített információk birtoklása segít abban, hogy a polgárok szelektáljanak és az információk birtokában alakítsák ki viszonyukat egymáshoz és a valósághoz, ezért fontos az objektivitásra való törekvés.

Végezetül arra hivatkozott, hogy fontos a tájékoztatáskor mérlegelni, mi az ami a közönséget érdekelheti.

A kereset – az alábbiak szerint – nem alapos.

A bíróság az alperesi közigazgatási határozatot az Mttv. 181. § (7) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 324. § (2) bekezdés a) pontja alapján, a Pp. XX. fejezete szerinti eljárásban, a Pp. 339/A. §-a értelmében a meghozatalakor fennálló tények és alkalmazandó jogszabályok figyelembevételével, a Pp. 213. § (1) bekezdése és 215. §-a szerint a kereset és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló közigazgatási iratok, valamint a felek előadása alapján állapította meg.

Az Mttv. 181. § (1) bekezdése értelmében az Smtv. 13. §-ában és e törvény 12. § (2) bekezdésében meghatározott kiegyensúlyozottsági kötelezettség megsértése esetén a kifejezésre nem juttatott álláspont képviselője, illetve bármely néző vagy hallgató (kérelmező) hatósági eljárást kezdeményezhet. A kérelem elbírálására a JBE médiaszolgáltatók és a közszolgálati médiaszolgáltatók médiaszolgáltatásai tekintetében a Médiatanács, más médiaszolgáltatások vonatkozásában a Hivatal rendelkezik hatáskörrel. A kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségének megsértése miatt a Hatóság hivatalból nem indíthat eljárást.

A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdésben meghatározott hatósági eljárás kezdeményezését megelőzően a kérelmező köteles kifogásával a médiaszolgáltatóhoz fordulni. A kérelmező az általa kifogásolt tájékoztatás közzétételétől, ismétlés esetén az utolsó ismétléstől számított hetvenkét órán belül írásban kérheti a médiaszolgáltatótól azon álláspont – megfelelő, a kifogásolt tájékoztatás közzétételéhez hasonló körülmények közötti – közzétételét, amelynek közzététele a kiegyensúlyozott tájékoztatáshoz szükséges.

A felperes már a közigazgatási eljárásban, majd a perben is azzal érvelt, hogy az alperesi beavatkozó nem jelölte meg pontosan a hiányzó álláspontot a kérelme benyújtásakor. Az alperes a határozata 4. oldalán választ adott a felperes ezen kifogására, ugyanis az MTI tudósítás címe erre

pontosan utalt (*A Jobbik ingyenes, alapszintű internetszolgáltatás bevezetésére javasolja fordítani a tervezett reklámadóból befolyó bevételeket*), így nem volt kérdés, hogy mi volt a hiányolt álláspont.

A bíróság mindezek alapján nem találta az Mttv. 181. §-ába ütközően jogsértőnek azt, hogy a hatóság az alperesi beavatkozó kérelmét érdemben elbírálta.

A Mttv. 12. § (1) bekezdése szerint a médiaszolgáltatások tájékoztatási tevékenységének meg kell felelnie az Smtv. 13. § szerinti kötelezettségnek.

A Smtv. 13. §-a szerint a tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban kiegyensúlyozottan tájékoztatni. E kötelezettség részletes szabályait törvény az arányosság és a demokratikus közvélemény biztosítása követelményeinek megfelelően állapítja meg.

Az Mttv. 13. §-át 2013. április 5. napi hatállyal módosító 2013. évi XXXIII. törvény indokolása szerint az Smtv. 13. §-a szerint a tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban sokoldalúan, természetesen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan tájékoztatni meghatározott eseményekről. Az Európa Tanács megítélése szerint e jelzők nehezen értelmezhető kötelezettséget rónak a lineáris médiaszolgáltatókra, ezért a kiegyensúlyozottság követelményét javasolta egyedülként fenntartani. Tekintve, hogy a kiegyensúlyozottság a bírói gyakorlat szerint olyan átfogó kategória, amely az említett elemeket is magában foglalja, a módosítás valójában nem jelent szűkítést, ugyanakkor a jogértelmezést egyszerűsíti.

A Mttv. 12. § (2) bekezdése szerint a tájékoztatás kiegyensúlyozottságát – a műsorszámok jellegétől függően – az egyes műsorszámokon belül, vagy a rendszeresen jelentkező műsorszámok sorozatában kell biztosítani.

Az idézett törvényi rendelkezésekből kiindulva rögzíti a bíróság, hogy a jogalkotó által megfogalmazott követelmény az, amely szerint a közösséget érintő ügyekről szóló tájékoztatásnak a szemben álló nézeteket egyenrangúan meg kell jelenítenie. A médiaszolgáltató felelőssége abban áll, hogy tevékenysége során az általa közreadásra érdemesnek tartott tájékoztatáshoz kapcsolódó, az abban érintettek részéről létező, releváns ellentétes álláspontokat arányosan bemutassa, elősegítve ezzel a demokratikus közvélemény kialakulását, a teljes körű tájékozottság melletti szabad véleményformálás lehetőségét. A tájékoztatás tehát akkor kiegyensúlyozott, ha annak tárgyával összefüggésben valamennyi releváns információt, illetve nézetet megjelenít.

Az alperes a perbeli esetben abból az okból róta a felperes terhére a kiegyensúlyozottság követelményének megsértését, hogy a kifogásolt műsorszámokban a reklámadóról szóló tudósítás kapcsán nem jelent meg az abban érintettek témához relevánsan kapcsolódó, eltérő álláspontja.

A kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét szabályozó jogszabályi előírások (Mttv. 12. §, Smtv. 13. §) érvényesülése egy adott műsorszám vonatkozásában mindig csak egyedi vizsgálat alapján

állapítható meg. A médiaszolgáltató kötelessége - egyben felelőssége is - mérlegelni az adott műsorszám közzétételekor, illetve kiegyensúlyozottsági kifogás esetén még a hatósági eljárás megindulása előtt, hogy a rendelkezésére álló információk (híryanag) alapján az adott műsorszám mennyiben elégíti, vagy elégítette ki a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét. A hatósági eljárás kezdeményezése esetén ugyanezen anyagi jogi jellegű mérlegelést kell a hatóságnak, közigazgatási perben pedig a bíróságnak is elvégeznie, mérlegelése szempontjairól pedig számot kell adnia. Az alperes határozata 6-9. oldalain részletesen kifejtette a perbeli üggyel kapcsolatos érdemi álláspontját, amellyel a bíróság maradéktalanul egyetértett, azt nem ismétli.

A tájékoztatás kiegyensúlyozottsága akkor biztosítható, ha a médiaszolgáltató a hír közzétételekor megfelel a sokoldalúságnak, tényyszerűségnek, időszerűségnek, tárgyilagosságnak, azaz a közérdeklődésre számot tartó hírrrel kapcsolatosan az adott kérdéssel közvetlenül összefüggő, az érintettek részéről létező, valamennyi releváns álláspontot megjeleníti. Vagyis a médiaszolgáltatónak a témában megfogalmazott lényeges és különböző (eltérő vagy részben eltérő) nézeteket, véleményeket a közönség számára össze kell gyűjtenie és be kell mutatnia, ezáltal biztosítva az azokhoz való hozzájutást, és a szabad véleményformálás lehetőségét.

Az eljárás tárgyát képező tudósítás egy kormányzati döntésről (reklámadó) számolt be, amely vonatkozásban – a közvélemény kiegyensúlyozott tájékoztatása szempontjából – mindenképpen releváns információnak tekintendő az adott politikai döntés meghozatala során az, hogy az adóból származó bevételeket mire fordítják. A perbeli műsorszámból arról is értesülhetett a közönség, hogy a kormány milyen két lehetőséget vázolt fel e körben (pénzt a gyerekek kapják, vagy a magyar újságírás minőségének javítására fordítják). Más politikai párt álláspontja azonban az adóbevételek felhasználásával kapcsolatban nem jelent meg, holott az adott esetben az alperesi beavatkozó által hiányolt álláspont is a témához közvetlenül kapcsolódó releváns és eltérő nézetet fogalmazott meg, amely egyébként nem vitatottan ismert volt a felperes előtt.

A felperes a keresetlevelében arra hivatkozott, hogy egyrészt a műsorszám nem arról szólt, hogy a várható adóbevétel mire fordítják, másrészt az adóbevételek felhasználásának két módját is megjelenítette. Azonban a bíróság megítélése szerint a műsorszám majdnem fele (13 bekezdésből 5) a várható adóbevételek felhasználásáról szólt, valamint a kormány - két eltérő - javaslatától a Jobbik álláspontja markánsan különbözött.

A hiányolt – Jobbik által megfogalmazott, alanyi jogon járó ingyenes internet-hozzáférés – álláspont nem került bemutatásra a műsorszámban.

A felperesi érveléssel összefüggésben rámutat a bíróság arra, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye kétségkívül nem értelmezhető akként, hogy azt a követelményt támasztja a médiaszolgáltatóval szemben, hogy minden egyes álláspontot minden műsorszámban megjelenítsen. Ezen értelmezést megerősítette az Alkotmánybíróság felperes által is felhívott 1/2007. (I. 18.) AB határozatában is. A perbeli esetben – amint azt a fentebb részletezettek szerint a bíróság már kifejtette – az alperesi beavatkozó által hiányolt álláspont is a témához kapcsolódó releváns, lényeges és eltérő véleményt jelentett, amelynek egyébként nem vitatottan ismertnek kellett lennie a felperes előtt. Ennek ellenére az a hír kapcsán semmilyen módon, még a műsorvezető vagy a riporter általi utalás formájában sem jelent meg.

Mindezekre tekintettel a felülvizsgálni kért közigazgatási határozat a keresetben megjelölt körben, az ügy érdemét érintően nem jogszabálysértő, ezért a bíróság a felperes keresetét a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján elutasította.

Az alperes költségeinek megfizetésére a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles. A bíróság a perköltség összegét a Pp. 67. § (2) bekezdésére is figyelemmel, a Pp. 75. § (1) és (2) bekezdései, valamint 79. § (1) bekezdése alapján, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben (a továbbiakban: IM rendelet) foglaltakra is figyelemmel határozta meg, szem előtt tartva a jogvita bonyolultságát, a képviseleti munka szakmai nehézségét, az előkészítő munkát, a beadványok számát és mindezek időigényét is, valamint hogy az alperes képviselője a per tárgyalásán megjelent, és nyilatkozatot tett (IM rendelet 3. § (3) és (6) bek.).

Az alperesi beavatkozó perköltségigényt nem támasztott, ezért e körben a bíróság a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte a határozathozatalt.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés a) pontjában és 42. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott mértékű kereseti illeték viselésére a felperes a költségmentesség bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles.

Az ítélet ellen fellebbezésnek, perújításnak az Mttv. 181. § (7) bekezdése alapján nincs helye. A határozat felülvizsgálata iránti kérelem a határozat közlésétől számított tizenöt napon belül terjeszthető elő azzal, hogy a felülvizsgálati kérelem benyújtására meghatározott határidőn belül a felülvizsgálati kérelemnek a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz meg kell érkeznie. E határidő jogvesztő, melynek elmulasztása miatt igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

Budapest, 2014. október 30.

dr. Surányi Katalin sk.
bíró